

॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ बलस्यसैन्यस्यसनानिविनाशकानि ॥ १३ ॥ नैवेति अस्माकमिदंन्याय्यं वचनं त्वयानैवनिधं रोषेणदुर्भूतादिदर्शनजेनपरीतस्तेनगुरुणाद्रोणेन गुणाअर्जुनस्य
॥ १४ ॥ हितंबलवतासहनिर्बलैर्भवद्विचर्ययोद्धव्यमित्येवंरूपं ॥ १५ ॥ आचार्यइति रोषादेतद्वचनमाचार्येणोक्तंननुभेदार्थमितिभावः पाठांतरेअभिषद्यमाणेअभिमृष्यमाणेउपालभ्यमानेइतियावत्
शेषकारितंशेषंकर्तव्यंकारणीयंचतत्सर्वंनकृतंस्यात् प्रस्तुतकार्यनाशोभवेदित्यर्थः॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रथमंमुख्यंभेदोनकार्यःक्षंतव्यंचेतियदुक्तंतेनैवाहंवाक्येनप्रसन्नोस्मि॥ १८ ॥ १९ ॥ धनंचेति धनंलब्ध्वाअस्मानु

भवतांहिरुतास्त्रयथादित्येप्रभातथा ॥ यथाचंद्रमसोलक्ष्मीःसर्वथानापकृष्यते ॥ ७ ॥ एवंभवत्सुब्राह्मण्यंब्रह्मास्त्रंचप्रतिष्ठितं ॥ चत्वारएकतोवेदाःक्षात्रमेक
त्रदृश्यते ॥ ८ ॥ नैतत्समस्तमुभयंकस्मिंश्चिदनुशुश्रुम ॥ अन्यत्रभारताचार्यात्सपुत्रादितिमेमतिः ॥ ९ ॥ वेदांताश्चपुराणानिइतिहासंपुरातनं ॥ जामदग्न्यमृ
तेराजन्कोद्रोणादधिकोभवेत् ॥ १० ॥ ब्रह्मास्त्रंचैववेदाश्चनैतदन्यत्रदृश्यते ॥ आचार्यपुत्रःक्षमतांनायंकालोविभेदने ॥ ११ ॥ सर्वेसंहत्ययुध्यामःपाकशास
निमागतं ॥ १२ ॥ बलस्यव्यसनानीहयान्युक्तानिमनीषिभिः ॥ मुख्योभेदोहितेषांतुपापिष्ठोविदुषांमतः ॥ १३ ॥ अश्वत्थामोवाच नैवन्याय्यमिदंवा
च्यमस्माकंपुरुषर्षभ ॥ किंतुरोषपरीतेनगुरुणाभाषितागुणाः ॥ १४ ॥ शत्रोरपिगुणाग्राह्यादोषावाच्यागुरोरपि ॥ सर्वथासर्वयत्नेनपुत्रेशिष्येहितंवदेत् ॥ १५ ॥
दुर्योधनउवाच आचार्यएषक्षमतांशांतिरत्रविधीयतां ॥ अभिघमानेतुगुरौतद्वृत्तंरोषकारितं ॥ १६ ॥ वैशंपायनउवाच ततोदुर्योधनोद्रोणंक्षमया
मासभारत ॥ सहकर्णेनभीष्मेणरूपेणचमहात्मना ॥ १७ ॥ द्रोणउवाच यदेतत्प्रथमंवाक्यंभीष्मःशांतनवोब्रवीत् ॥ तेनैवाहंप्रसन्नोवैनीतिरत्रविधीय
तां ॥ १८ ॥ यथादुर्योधनंपार्थोनोपसर्पतिसंगरे ॥ साहसाद्यदिवामोहात्तथानीतिर्विधीयतां ॥ १९ ॥ वनवासेत्यनिर्वृत्तेदर्शयेन्नधनंजयः ॥ धनंचालभमानो
त्रनाद्यतत्क्षंतुमर्हति ॥ २० ॥ यथानायंसमायुंज्याद्वार्त्तराष्ट्रान्कथंचन ॥ नचसेनापराजय्यात्तथानीतिर्विधीयतां ॥ २१ ॥ उक्तंदुर्योधनेनापिपुरस्ताद्वाक्यमी
दृशं ॥ तदनुस्मृत्यगांगेययथावद्वक्तुमर्हसि ॥ २२ ॥ इतिविराटपर्वणिगोहरणप०द्रोणवाक्येएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ भीष्मउवाच कला
काष्ठाश्चयुज्यंतेमुहूर्ताश्चदिनानिच ॥ अर्धमासाश्चमासाश्चनक्षत्राणिग्रहास्तथा ॥ १ ॥ ऋतवश्चापियुज्यंतेतथासंवत्सराअपि ॥ एवंकालविभागेनकालचक्रं
प्रवर्त्तते ॥ २ ॥ पेक्ष्यगृहंगमिष्यतिगोधनेअत्यंतदूरतोन्धैर्नैतियुध्यतामस्माकंअंतमेवायंकरिष्यतीतिभावः ॥ २० ॥ समायुंज्यात्संप्राप्त्यात् पराजय्यात्पराजयंप्राप्त्यात् ॥ २१ ॥ पुरस्ताद्वाक्य
मुक्तंअज्ञातवासकालःपूर्वोर्नवेतिप्रथमंविचार्यमित्येवरूपं ॥ २२ ॥ इतिवि०नै०भारतभा०एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ कलाकाष्ठाश्चेति ॥ १ ॥ २ ॥

अत्रचविराट्पर्वणिगोहरणप०द्रोणवाक्येएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ कलाकाष्ठाश्चेति ॥ १ ॥ २ ॥
निर्येचदशचटिकाएकविंशत्पलानिचिद्विंशदक्षराणितीरस्यसंबत्सरस्यमानं तत्रपायेणज्योतिर्विदःसीरसंबत्सरानुरोधेनैववर्षवर्षवशादिकंकुर्वन्ति स्मार्त्तवर्षोपनादीनुचद्विंशतिविशेषसत्यपियदाएतयोरानिरालिकः
सावनाब्दोगण्यते तदासीरगताद्विंशत्तत्रगण्यते एवंगणनायाक्रियमाणायाम्रयोदशस्वब्देपुंचर्चाद्रामासाःद्वेदिनेसप्तविंशन्नाब्दःपंचचत्वारिंशत्पलानिपंचदशाक्षराणिच तथाचकिंचिदधिकानिनवदिनान्यव
धिपूर्वैरधिकानिजातानिज्योतिषानक्षत्राणाव्यतिक्रमात्सूर्येणचंद्रेणचलंघनात् उपजायतःअधिकीभवतः ॥ ३ ॥ अत्रनुअर्धमासाश्चमासाश्चयुज्यंतेइतियहणात्त्रयोदशानांवर्षाणांचाद्रामासाःषट्पंचाशदधिकं

इतिरेकेणज्योतिषांचतुर्विक्रमात् ॥ पंचमेपंचमेतर्पेदौमासात्पजायतः ॥ ३ ॥ एषामभ्यधिकामासाःपंचचत्वारिंशत्पलाः ॥ त्रयोदशानांवर्षाणामितिमे